

Koga se tiče kako žive priče, Dejan Aleksić
Zagonetke i pitalice

Dejan Aleksić je jedan od mojih omiljenih pisaca za decu i jako sam se radovala što ću ponovo čitati njegovu knjigu „Koga se tiče kako žive priče“.

Knjiga se sastoji od petnaest naizgled pojedinačnih priča, kao što su **Uvodna priča**, *šeste priče*, Prazna priča i Alergična priča. Iako izgledaju nepovezane, priče su u stvari vešto isprepletane i često se nadovezuju, kao Priča o rupi i Priča koja se čita kada se viri kroz rupu „Priči o rupi“. Nisu samo priče neobične, već i same stranice knjige, pa u ovoj priči stvarno postoji velika rupa na stranici 49.

Glavni likovi knjige su podjednako neobični: to su pisac, njegove priče koje piše, ali i sami čitaoci dok ih čitaju. Dok ih stvara, pisac razgovara sa svojim pričama, rešava njihove probleme, teši ih i leči. Pisac spretno šeta čitaocu po stranama ove knjige, zahvaljujući skrivenim uputstvima iz priča. Tako, na primer, Priča koja ne ume da završi samu sebe, tek na samom kraju knjige nalazi svoj kraj u priči koja se zove Kraj priče. Dok čita, publika mora da razume šta je pisac hteo da kaže između redova. Posebna pažnja posvećena je igrama sa slovima, različitim fontovima i rečima. Koliko su ove priče šaljive možemo da vidimo već unjegovim šašavim naslovima: Priča koja beži, **O jednoj razmaženoj priči**, **KO ČITA NE SKITA**, Priča koju neću da napišem, **GOSPODIN ZID** i Priča od koje se zeva.

Bojala sam se da mi knjiga neće biti zanimljiva dok je čitam drugi put, ali je bila podjednako inspirativna. Ovu knjigu bih preporučila svakome ko voli da rešava zagonetke i mozgalice, razmišlja i naravno voli da čita blesave priče. I na kraju, dok sam pisala ovaj tekst, pokušala sam da imitiram stil pisca, pa sam u samom tekstu sakrila ceo sadržaj knjige.